

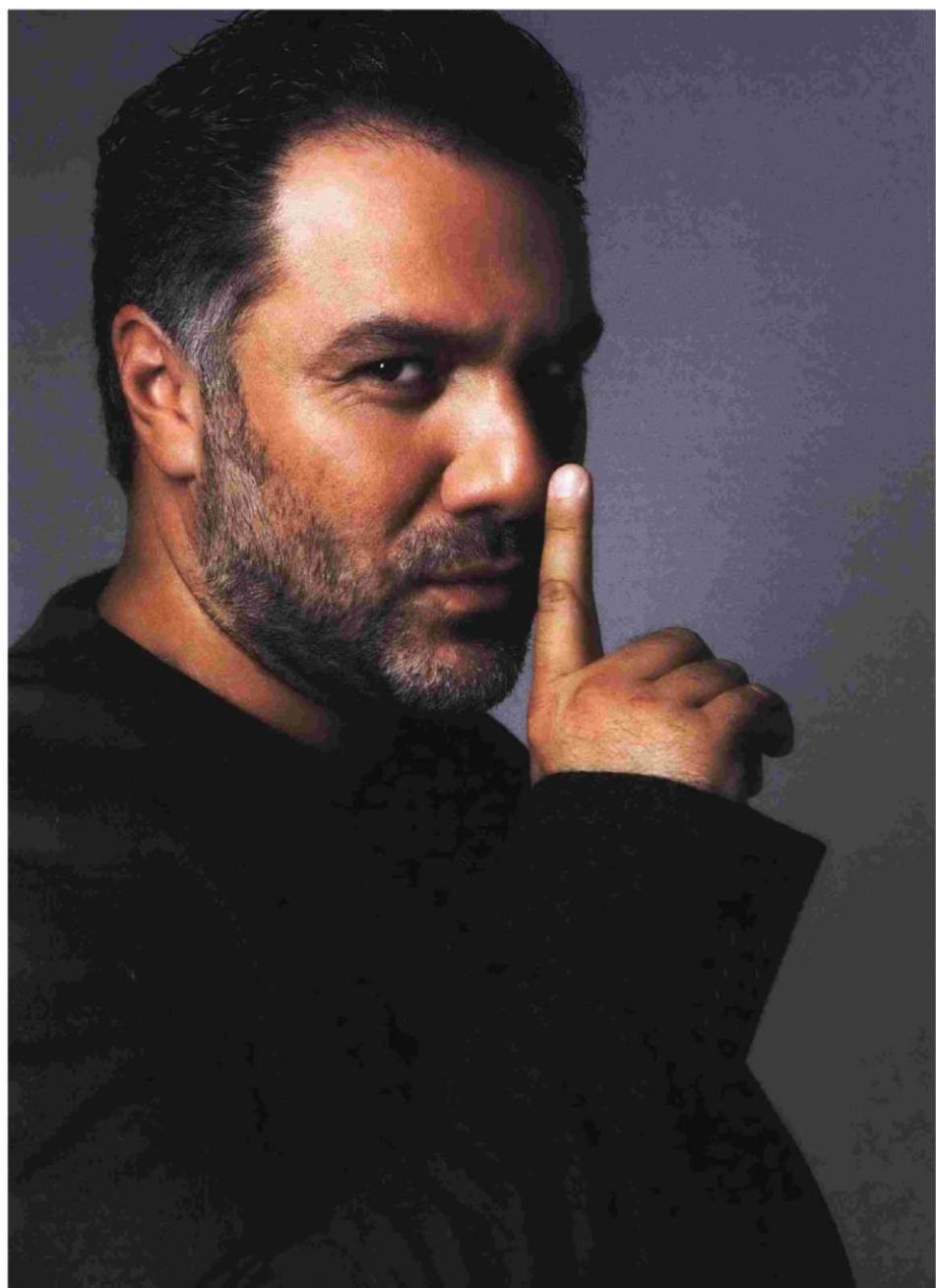
στο ντιβάνι

Τι μπορεί να κάνει έναν
διάσημο παρουσιαστή
να σταματήσει την
τηλεόραση και να γράψει
ένα βιβλίο με θέμα τους
φόβους; Τι μπορεί να
κάνει έναν άνθρωπο να
δημιουργήσει άμυνες
ώστε να μην πληγώνεται;
Πόσο πραγματικά νιώθει
την ανάγκη ένας άνδρας
να έρθει κοντά σε μια
γυναίκα; Ο Γρηγόρης
Αρναούτογλου, πο
νόρεμος από ποτέ,
αφήνεται και μας
αποκαλύπτει όσα
πέρασε, θυμάται, νιώθει
και ονειρεύεται...

Γρηγόρης Αρναούτογλου

«Δεν με αγαπούσα γιατί δεν
είχα χρόνο για μένα»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΓΕΩΡΓΑΚΑΙΝΑ – PHOTOS ΡΟΥΛΑ ΡΕΒΗ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΣΗΣ ΣΟΦΙΑ ΡΕΓΚΟΥΚΟΥ



Π

όσα χρόνια κάνετε
ψυχοθεραπεία;
Έκανα επί έξι με επτά
χρόνια, όμως πέρυσι
διέκοψα εξαιτίας των
ταξιδιών που έκανα με τον «Ομορφό Κόσμο» και
έπρεπε να λείπω για μεγάλα διαστήματα.
Ψυχανάλυση ή ψυχοθεραπεία κάνετε;
Και τα δύο. Τα δυο πρώτα χρόνια ψυχοθεραπεία
και τα επόμενα ψυχανάλυση.
**Τι σας έκανε να μεταπηδήσετε από το ένα
στο άλλο;**
Ψαχνόμουν... Επίσης με τον άνθρωπο που έκανε
να ψυχοθεραπεία, κάσαμε την απόταση που
πρέπει να υπάρχει μεταξύ θεραπευτή και θερα-
πευόμενου, γίναμε φίλοι, επομένως έπρεπε να
αλλάξω θεραπευτή. Ακόμα και σήμερα όμως
έχω μια φιλική επικοινωνία μαζί του.
**Πηγαίνοντας από την ψυχοθεραπεία στην
ψυχανάλυση ξέρατε ότι ήταν πιο «σκληρή»
θεραπεία;**
Όχι, δεν είχαι δέδα. Θυμάμαι την σκινή που ο ψυ-
χίατρος μου ξπάσιει να πάρω όσο χρόνο θέλω, να
τον κοιτάξω στα μάτια, να δω στο πρόσωπό του
τη μάνα μου - και ν' αρχίσω να «πτη» λέω δι, δεν
της έχω πει ποτέ. Κι ενώ εγώ δεν πίστευα ποτέ
ότι θα καταφέρω στο πρόσωπό του να πατέραμ
τέρα μου, κάποια στιγμή «μαγικά» αυτό συνέβη.
Με άφησε να πω δι, ήθελα και μετά μου έκανε
μια δάσκητερη ηρότηση για να με επαναφέρει. Πλέ-
ντε λεπτά αργότερα μού ζητάει να κάνω ξανά το
ιδιό, βλέποντας στο πρόσωπό του τον πατέραμ
αυτή την φορά. Όλο αυτό ήταν μια πολύ σκληρή
δοκιμασία για εμένα.

**Πιστή; Πώς ήταν η σκέση σας;
με τους γονείς σας;**
Πολύ ωραία, με όλα τα σκαμπανεβάσματα που
έκει μια τέτοια σκέση. Οι γονείς μου δούλευαν
όλη την ημέρα για να μας μασλέψει τίποτα. Ξέρω
ότι αγωνίστηκαν πολύ, ότι έδωσαν όλο τους το
«είναι» για εμάς. Το ζήτημα είναι πως πρέπει

1973
Γεννιέται στο
Μόναχο.

1989
Σπειαλάνεται
το ραδιόφωνο στο
«Πανόραμα 86
Θεσσαλονίκη»

1991
Σπειαλάνεται
την επαφή του
με την πλεόραν.

2001
Συμμαρτυρείται
την εκπομπή «Στην
πρέξια», στον ANTI.

2002
Αναλαμβάνει
την παρουσίαση
των εκπομπών
«Ομορφος
Κόσμος», «Φάρμα»
και «Survivor» στο
Mega.

2003
Αναλαμβάνει
την εκπομπή
«Ομορφος Κόσμος
το πρώτο», εώς και
το 2009.

2005
Παρουσιάζεται
στο «Πολύ την
Κυριακή».

2007
Παρουσιάζεται
το τηλεπαντίβιο «Ο
Εισοδηματάς»

2010
Παρουσιάζεται
το τηλεπαντίβιο
Money Drop.

2011
Παρουσιάζεται
τη πλεόραση, με
την εκπομπή
«Ομορφος
Κόσμος 2»

2012
Κυκλοφορεί
το βιβλίο του
«Μακρυμαρτσένος
φθόροι» από τις
εκδόσεις Ψυχογιός.

να υπάρχει ένα μέτρο. Με τους γονείς -κι αυτό
είναι το μεγάλο λάθος- δεν γίνεσσι ποτέ φίλοι.
Υπάρχουν όρια. Οι γονείς είναι πάντα γονείς και
πρέπει να τους αφήνουν να μπαίνουν στη ζωή σου
μέχρι ενός οποιείου.

Σας επηρέάζει η γνώμη των γονιών σας;
Οι γονείς έχουν μια αίσθηση ότι έχουν πάντα δί-
κιο και ίστη προβλέπουν τα πράγματα. Γενικολο-
γίες όμως μπορώ να πω κι εγώ και να πέσω μέσα.
Μέχρι και πριν από μια επιτασία επηρεαζόμουν.
Αλλά πλέον αυτό άλλαξε. Αυτήν την αλλαγή οι
γονείς μου δεν υπορούννα την κατανοήσουν. Θε-
μου πουν «μα εσύ δεν έλεγες αυτό, τώρα πώς υ-
ποστηρίζεις το όλο?». Μα αυτό που υποστηρίζει
πριν από μια δεκαετία ήταν στα 25 μου, λογικό
είναι στα 35 μου να έχω που αιλλάξει.

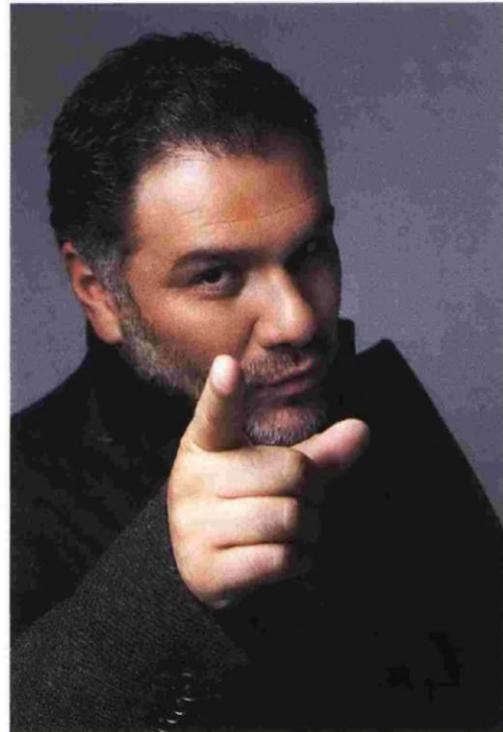
**Θυμώσατε ποτέ πραγματικά με τους γονείς
σας; Ειδικά στο στάδιο της ψυχανάλυσης;**

Τα συναισθήματα εναλλάσσονται κατά την ψυ-
χανάλυση. Έκω περάσει άλλα ταυτία. Θύμωσα,
κατανόσα, συγχώρεσα... Άλλα είναι κάτι που
νομίζω ότι δεν τελειώνει ποτέ. Με τους γονείς
μου τα συζητάμε όλα πια. Και αφού συνέβη αυτό,
τώρα έχουμε μια σκέση καλή και ωρορρημέ-
νη. Γνωρίζω ανθρώπους που έκαστον τους γονείς
τους και δεν πρόλαβαν να τους μιλήσουν αληθινά
ότι ή άλλο που είναι 40 ετών και τους κρύβουν
ότι καπνίζουν. Πες το πριν πεθάνουν, δεν θα σε
μαλώσουν στα σαρήτα σου που καπνίζεις. Πες
το και τότε θα σου δοθεί η ευκαιρία να βρεις το
θάρρος να πεις και άλλα πράγματα που φοβάσαι,
που σε πλήγωσαν...

**Οι γονείς δήμως είναι έτοιμοι να ακούσουν αυτό
που έχεις να τους πεις;**

Οι γονείς σου, που βρίσκονται σε μεγάλη πλικιά,
έχουν κλείσει τον κύκλο τους. Εσύ δήμως έχεις
χρόνια μπροστά σου. Πρέπει να κοιτάξεις τη
ζωή σου, να εξιλεωθείς από αυτό. Δεν πιστεύω
ότι θα τους πεις κάτι και θα τους πληγώσεις. Θα
πεις την αλήθεια. Και εγώ την αλήθεια δεν την
φοβάμαι ποτέ γιατί παρόλο που πονάει, είναι

**«ΟΤΑΝ ΣΤΑΜΑΤΗΣΑ ΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑ ΑΡΧΙΣΑ ΝΑ
ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΙΧΑ ΖΕΧΑΣΕΙ»**



συγκλονιστικά ωραία. Εγώ κατάφερα να πω αυτά που ήθελα να πω. Τώρα πώς τα εξέλαβε η άλλη πλευρά, δεν ξέρω. Αυτό που ξέρω είναι ότι δεν είχα πρόθεση να πληγώσω κανέναν, κοιτούσα απλώς να σώσω την ψυχή μου. Κι αν τους στεναχώρησα εγώ, σκεφτείτε πόσες φορές πλήγωσαν κι εκείνοι εμένα με τις απόψεις τους, αυτό τους εξήγησα.

Έχετε πει ότι στραφήκατε στην ψυχοθερα�εία γιατί νιώσατε ανηδονία...

Μου συνέβη αυτό που έκει συμβεί σε πολλούς ανθρώπους. Σαν αυτούς που έχουν ίδιο νόνειρο να αποκτήσουν το τάξεις αυτοκίνητο και, μόλις το έχουν, σε δεκαπέντε μέρες να λαχταρούν το άλλο που περνάει δίπλα τους. Είχα φτάσει σε σημείο να μου συμβαίνουν τα πιο όμορφα πράγματα κι εγώ να μην είμαι καρούμενος. Τότε οκέφτηκα ότι κάτι δεν πάει καλά. Ότι έπρεπε να βρω τον Γρηγόρη μέσα από την ψυχοθερα�εία.

...Τον βρήκατε:

Δεν τονέχω βρει ακόμα, ψαχνόμαστε. Άλλα εκεί που τον έψαχνα σε ένα χώρο 1.000 τριών τάρα των ψάκων και προσπαθούμε να βρεθούμε σε ένα χώρο 70τρ. Και πού και πού τον συναντάω και μιλάμε. Λεν νομίζω ότι θα τελειώσει ποτέ αυτό. Ακόμα και αν μπενείσουμε τα τετραγωνικά, πιστεύω ότι θα ανακαλύψω πως υπάρχει και υπόγειο από κάτω.

Τι μάθατε για τον εαυτό σας που δεν ξέρατε πριν ξεκινήσετε ψυχοθερα�εία;

Είναι συγκλονιστικό το πώς με τον εαυτό μας έχουμε μια σχέση αρνητική. Σπάνια έχω συναντήσει σε ανθρώπους το αντίθετο. Εγώ στον εαυτό μου έβλεπα μόνο τα αρνητικά και όταν ο ψυχολόγος μου ξέπτωνε να μιλήσω για τα θετικά μου υπενθύμισταν απαντών. Μερωτάει λοιπόν «είστε τίμος;». Του απαντώ: «Ναι». Με ξαναρωτάει: «Έχετε προδώσει ποτέ κανέναν?» Του λέω «Σικαίνομαι τα καρφιά και τους προδότες». Στην ουσία με ρωτούσε για πράγματα που εγώ τα θεωρούσα δεδομένα για τον εαυτό μου, όμως τίποτα δεν είναι δεδομένο...

Τι σας βασάνιζε, τι σας βασανίζει και τι παλεύετε να ζεπεράσετε;

Με την ανηδονία βρισκόμαστε στο τέλος. Τώρα καίρομαι πια το κάθε τι και όχι απλά το καίρομαι, το ξέσουμπζω! Απολαμβάνω τα πιο απλά πράγμα-

τα γιατί αυτή είναι η ιουσία στη ζωή και είμαι με πολύ ευτυχισμένος γι' αυτό. Μπορεί λόγω δουλειάς να χορίζομαι κάποιες φορές και να προσπαθώ να τα κάνω δλα μαζί αλλά μάλιστα συνειδητοποιώ φρενάρω τον εαυτό μου.

Μέσα σας, τι σας βασανίζει;

Έχω διάφορα θέματα που πρέπει να αντιμετωπίσω. Μέχρι και πριν από λίγα χρόνια έβαζα deadlines στον εαυτό μου. Μέχρι τότε πρέπει να κάνω αυτό, τότε πρέπει να γίνω πατέρας... Κατάλαβα ότι όλα αυτά είναι βλακείς. Λεν μπορείς να κλείνεις ραντεβού με την ιστορία αλλά να ζεις τον πραγματικό χρόνο, όπου μπορεί να σου συμβούν πολύ ωραία πράγματα.

Φαίνεστε ένας άνθρωπος με πολλή αυτοπειοθυσία. Σε ποιος τομείς δεν έχετε;

Δεν υπάρχει τομέας που να μην έχω αυτοπειοθυσία. Έχω ξίσει τάσεις πίττες, έχω αποτύχει τόσες φορές στη ζωή μου αλλά την αυτοπειοθυσία μου δεν θα την κάσω ποτέ. Έχω ανακαλύψει ότι μόνο αυτός που δεν προσπαθεί δεν κάνει λάθο.

Είστε καλός φίλος;

Τις απαντήσεις σε τέτοιους είδους ερωτήσεις τις φοβάμαι. Υιάρχει μια παράξενη διάσταση σε αυτό: Είμαι σίγουρος ότι κι εσείς έχετε υπάρχει κακή φίλη για κάποιους, κωρίς καν να έχετε καταλάβει ποτέ γιατί. Ενώ έχετε δύσει δικαλύτε- >>>

στο ντιβάνι γρηγόρης αρναούτογλου

«ΕΧΩ ΖΗΣΕΙ ΤΟΣΕΣ ΗΤΤΕΣ, ΕΧΩ ΑΠΟΤΥΧΕΙ ΤΟΣΕΣ ΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΟΥ ΆΛΛΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΘΗΣΗ ΜΟΥ ΔΕΝ ΤΗΝ ΧΑΝΟ ΠΟΤΕ».

>>> ρο είχατε, έχετε κάνει ωραία προσπάθεια. Άλλά στην πραγματικότητα εκείνοι ποτέ δεν σας είδαν ουσιαστικά σαν φίλη, εσείς νομίζατε ότι σας έβλεπαν. Εδώ είναι και το μεγάλο μου ερώτημα: πόσοι ουσιαστικά είναι αυτοί που με βλέπουν σαν φίλο και πόσοι αυτοί που θέλουν να είμαι φίλος τους;

Έχετε πει ή γράψει ότι δεν σας αγαπούσατε.

Τι γίνεται τώρα;

Λεν με αγαπούσα γιατί απλούστατα δεν είχα χρόνο για μένα. Πίστευα ότι έπρεπε να προλάβω όλα τα άλλα πράγματα που έκαναν.

Μα για εάς δεν ήταν αυτά;

Όχι, δεν ήταν για μένα. Για σένα είναι όταν κάνεις κάτι και το απολαμβάνεις. Όχι όταν το κάνεις για να το κάνεις...

Επαγγελματικά εννοείτε;

Ναι, επαγγελματικά περιοσότερο. Όταν δηλαδή εγώ ένικασα ότι τα πρόγματα μέσα μου δεν πήγαιναν και πολύ καλά, σταμάτησα και την τιλεόραση. Γιατί πραγματικά τη σταμάτησα. Και ήταν και για μένα οσκαριστικό αιυτό τότε.

Αλήθεια, πώς το αποφασίσατε;

Ήταν πολύ δύσκολη παραστασή. Είχα τότε ένα συμβόλαιο τριετές με το Mega, με ένα πολύ καλό ετήσιο εισόδημα. Και μια μέρα είπα «το κόβουμε». Γιατί έτσι όπως έβγαινα εγώ τότε στην τιλεόραση... Έλεγα «άστο Γρηγόρη, καλύτερα μην βγαίνεις καθόλου». Δεν ήμουν αυτό που ηθελανα είμαι.

Και πώς νιώσατε όταν θέσατε εαυτόν εκτός;

Πέρασα τρεις - τέσσερις μίνυτες πάρα πολύ δύσκολους. Κατ' αρχάς, κανείς δεν μπορούσε να με πιστέψει. Θυμάμαι, με έπαιρναν δημοσιογράφοι τηλέφωνο και μου έλεγαν «έλα, σε απέλισαν, δεν γίνεται να το ξέπινες μόνος σου αυτό». Γιατί ήταν μεγάλο το συμβόλαιο και έκαστα αρκετά χρήματα. Έπειτα έπρεπε να «σβίσω τις μηχανές» μετά από 17, 18 χρόνια συνεχόμενης δουλειάς. Και μάλις έμεινα απ' έξω, είπα «Πάσι. Τώρα θα σε ξεχίσουν». Οι πρώτοι τρεις μίνυτες ήταν πολύ κακοί. Μετά όμως άρκισα να ανακαλύπτω ότι είναι πολύ ωραίο να βγαίνεις να περπατάς, να διαβάζεις, να γράφεις... Άρκισα να ανακαλύπτω ωραία πράγματα που πατάει τα είκανε σε κάποιον.

Από ποια ηλικία θυμάστε τον εαυτό σας να γράφει;

Έγραφα συνέχεια. Όπου δεν μπορούσα να μιλήσω, έγραφα, και στην τάξη ακόμα. Γενικά, έπρεπε κάποιου να εκφραστώ.

Τώρα με το βιβλίο, που μοιραστήκατε όλα όσα νιώθετε, αισθάνεστε λιγότερο φοβισμένος, πιο δυνατός;

Όχι. Είναι ένας αγώνας καθημερινός ο αγώνας με το φόρο. Επανέρχονται οι φόροι. Θα ξανάρθουν μπροστά σου διαφοροποιημένοι, με άλλα πρόσωπα: στα παιδιά σου, στα ανήματα σου, στη γυναίκα σου, στη δουλειά σου – εκεί που νόμιζες ότι τα κατάφερες επιτέλους σε εκείνη τη δουλειά. Λίγο αργότερα μια στραβή σε ζαναφέρνει αντιμέτωπο με τον ίδιο φόρο. Ένας απέλειπτος αγώνας είναι αυτό. Όταν κάνετε παιδί, τι θα θέλατε να του δώσετε; Οι άνθρωποι τραβάμε μεγάλο λούκι σε σχέση με αυτά που ζήσαμε στα παιδικά μας χρόνια. Θα προσπαθούσα λοιπόν, (πραγματικά το λέω και εύχο- >>>



«ΜΟΥ ΑΡΕΣΕΙ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΝΑ ΣΥΖΩ. ΕΙΜΑΙ ΠΟΛΥ ΑΓΑΠΗΣΙΑΡΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ. ΚΑΘΟΛΟΥ ΔΕΝ ΤΗ ΦΟΒΑΜΑΙ ΤΗΝ ΕΓΓΥΤΗΤΑ, ΚΑΘΟΛΟΥ.»

>>> μαι να ακούσει ο Θεός αυτή μου την ευχή) να το αφήσω να κάνει διάλει και εγώ απλώς να είμαι δίπλα του, λέγοντάς του «κάν» το και είμαι εδώ να σε στηρίξω. Δεν θα ντραπώ ποτέ για σένα, ποτέ». Θα προσπάθω μόνο να του δώσω τις σωστές συμβουλές, στην αρχή: εννοείται ότι δεν θα ήθελα το παιδί μου να μηλέξει με ναρκωτικά, να γίνει αλλήτης. Συζητάμε για νορμάλ καταστάσεις. Θέλω να του πω, «ξάνθε τη ζωή σου, ξάνθε τις στιγμές που σου αναλογούν, όπως σους αναλογούν. Και ότι εγώ είμαι δίπλα σου. Όποτε εσύ νιώσεις την ανάγκη να είμαι δίπλα σου κι ότι να ζω μέσα από τη δική σου ζωή γιατί εσύ μου δίνεις ζωήν». Γιατί εάν εγώ σαν γονιός παίρνω ζωή μέσα από τη ζωή του παιδιού μου, τότε έχω κάσει το νόημα της δικής μου ζωής. «Περνούσαν τα χρόνια γεμάτα συγκρίσεις...» λέτε στο βιβλίο. Γράφετε και αναλύετε ότι φυσικά η πρόθεση των γονιών ήταν καλή: να γίνετε πιο σκληρός, ανταγωνιστικός, καλύτερος.

Δεν πιστεύω ότι υπάρχει γονιός που δεν θέλει το καλό του παιδιού του. Δεν υπάρχει κακή πρόθεση, απλώς κάπου μπορεί να το κάσουν στην πορεία. Έγινα ανταγωνιστικός σε κάτι που με ενδιέφερε, στη δουλειά μου. Δεν ήμουν ποτέ στο σχολείο. Όσο κι αν μου έλεγαν «διάβασε γιατί ο Γιώργος μπήκε στο Πανεπιστήμιο», το μόνο που κάναψε ήταν να μαλώνουμε. Και που μπήκε στο Πανεπιστήμιο; Ο Γιωργάκης το ίθελε και πέρασε. Εμένα ποτέ δεν με ενδιέφερε το Πανεπιστήμιο. Άρα για ποιο λόγο να γίνω ανταγωνιστικός; Για κάτι που δεν με ενδιέφερε; Έγινα πλεκτρολόγος.

Γίνατε πιο σκληρός;

Σκληρός έγινα τα τελευταία χρόνια.

Γιατί;

Είδα πως κάποιοι άνθρωποι, δύο καλά κι αν τους φερθείς, σε πληγώνουν. Αυτό που λένε, «ουδείς ασφαλέστερος εχθρός του ευεργετηθέντος», είναι καταπληκτικό. Γιατί αυτός που βοηθά πάντα πιστεύει ότι ήταν μικανός να το κάνει και μόνος του κι εσύ του θυμάχεις ότι ήσουν αυτός που του έδειξες το δρόμο. Οπότε ως παρουσία του δημιουργείς πρόβλημα.

Πληγωθήκατε από τέτοιες συμπεριφορές;

Ναι, με πλήγωσαν. Μα και τώρα, πάλι το ίδιο θα έκανα, απλά δεν έχει τη δύναμη πασ άλλος να με πληγάσει γιατί απέκτησα δύνες.

Κατά πόσο το έχετε ξεπεράσει το συναίσθημα

τού «δεν είμαι αρκετά καλός, θέλω να είμαι περισσότερο κάτιο»;

Έχω τελειώσει με αυτό. Μου αρέσει να είμαι καλός σε πολλά πράγματα, στη δουλειά μου, ας πούμε. Προσπαθώ να είμαι πάντα δύσκολος καλύτερος γίνεται. Δίνω το μεγιστό τη στιγμή που πρέπει. Σας το εξηγούσα και ποι πριν. Αν νιώσω ότι δεν είμαι καλός, φεύγω θεωρώ ότι στη δουλειά σου εάν αρκείσει να κάνεις κάτιο που πειρεύεται, δεν θα καταφέρεις και τίποτα.

Τώρα τι φοβάστε;

Φοβάμαι την κακή ζωή. Και δεν μηλώ καθόλου οικονομικά. Φοβάμαι τη ζωή με τις φασαρίες, τις φωνές, τους θυμούς, τις απάτες, τις στενοχώριες... Μιαρετίνα, έναους ζικι, να γελάμε από το πρωί μέχρι το βράδυ και να τρώμε τυράκι και λουκανικά - αυτό θέλω. Δεν γηπορώ τη μιζέρια και την γκρίνια. Με το χρόνο πώς τα πάτε;

Αυτή τη στιγμή συγκλονιού πικά. Χαίρομαι ειλικρινά τις ροτίδες μου, τα άσπρα μου μαλλιά...

Στενοχωρίεμαι λίγο που αυτή τη στιγμή έχω πο πολλάκιλά από ποτέ, και δεν μου κάνουν ταρούχα μουκιασκόφτοραι ότι πρέπει ο πιο ωδήποτε να μπω σε διατα. Με το χρόνο πάντως τα πάω καλά γιατί για μένα σημαίνει ότι ζω.

Άρα σημαίνει ότι είστε καλά;

Ναι, είμαι πρέμος. Βρίσκομαι σε μια πολύ θυμόρροφη κατάσταση στη ζωή μου, πολύ συνειδητοποιημένη. Σε γενικές γραμμές, δόξα τω Θεό.

Ενώ φαίνεστε άνθρωπος που αποζητάτε τη συντροφικότητα, πόσο πραγματικά θέλετε να δεσμευτείτε; Μήπως φοβάστε την εγγύτητα;

Αλλίθεια σας λέω, μου αρέσει πάρα πολύ να συζώ. Είμαι πολύ αγαπητόφρος και πολύ του σπιτιού.

Καθόλου δεν τη φοβάμαι την εγγύτητα, καθόλου.

Έχετε μάθει να συγκωρείτε;

Σέρετε κάπι; Ναι, να συγκωρίσω - αλλά δεν θα ξεχάσω. Δεν θα ξαναγρύσω. Θα σε συγκωρίσω.

Και δεν το λέω καθόλου τυπικά, δεν θα ευχηθώ ποτέ κάποιος να περάσει κάλια. Μακριά από εμένα όμως. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι που έχω επλέξει να μπωνείναι στη ζωή μου γιατί δεν τους γουστάρω πια, μακριά από εμένα. Να είναι καλά, ευτυχισμένοι, μακριά όμως. Ούτε τα μάτια τους δεν θέλω να ξαναδώ...

GROWING THROTTLE (Η ΚΡΗΤΙΚΟΣ ΔΕΙΛΟΣ)
ΜΑΓΝΗΤΟΣΑΚΙ ΖΕΛΙΑ ΚΑΙ ΒΑΛΑΝΕΡΟ ΜΑΓΝΗΤΟΣΑΚΙ ΖΕΛΙΑ & VOLTAIRE ATTICA
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣ ΤΗΛ. 211382500
BOSS ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΛΑΝΤΑΣ